

השקיה

אורית זרובבל

לא מתייחסים לאגודה

בליכוד לא מתייחסים ברצינות לאיזומי הפרישה של אגודת ישראל.

היה ברור שאם ש"ס נשארת כקואליציה והאגודה פורשת, מי שיתפוס מייד את מקום האגודה יהיה דגל-התורה. במיקרה כזה היה הרב רביץ תופס את מקום הרב זאב פלדמן, והוא היה מתמנה לשר מאתר וההורמה למוסדות האגודה נעשית דרך משרד-העבודה והרווחה, היה ברור שנפילת המישרד לידי דגל-התורה היתה מחסלת את הבסיס הכלכלי של מוסדות האגודה, והופכת אותה לאחד הנימוקים הנוספים לאי-פרישה הוא סיכסוך בין הבאבאברוך וחבריו באגודה, שבא לידי ביטוי שלא מינו את נאמנו, אברהם אמסלם, למנכ"ל המשקם. במקומו של דוד ראם, ראש עיריית קריית-אטא שאינו מתפטר מתפקידו.

נימוק נוסף הוא ההכרזה, מייד אחרי הבחירות, של הרבי מלובאביץ שבח"ד לא תתעסק עוד בפוליטיקה, וברור מתוצאות הבחירות שלפחות שניים וחצי מנדטים מתוך המישה של האגודה באו מפעילות חב"ד. ברור, אם כך, שלאגודת-ישראל אין מה למכור ולפיכך, אין לה כל כוונות פרישה.

זו גם הסיבה ששימועון פרס לא ניסה ליזום משאומתן כדי לבחון אפשרות של ממשלה צרה.

רביץ

562

ביום השני, ה-31 ביולי, מסר דובר צה"ל על 441 הרוגים פלסטיניים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרוגים מירי חיילי צה"ל בלבד. לפי ספירת "העולם הזה" מגיע מיספר ההרוגים ל-562. לעומת זאת, מוסרים מקורות פלסטיניים על 692 הרוגים, לפי הפירוט הבא:

- 488 הרוגים מירי חיילי צה"ל ומתנחלים.
- 80 הרוגים כתוצאה משאיפת גז.
- 48 הרוגים ממכות והתחשמלות.
- 76 הרוגים מסיבות אחרות.

חברי-ועד מבזבזים חשמל

דוח סודי של חברת-החשמל מגלה כי צרכני חשמל-היחנם הגדולים ביותר הם חברי ועד-העובדים ופקידים הנושאים בעמדות ניהוליות בכירות ביותר בצמרת החברה. הדוח, שנגנז לפירסום, ריכז נתונים סטטיסטיים, שהוצאו ממחשב החברה לגבי צריכת חשמל-יחנם על-ידי העובדים.

מן הדוח מתברר שאמנם יורם אוברקוביץ, יו"ר הוועד, אינו צרכן גדול של חשמל, אבל בין חברי-הוועד יש מי שצורכים כמויות מוגזמות לעומת האחרים.

Live Aid ישראל

בזאת-הסוכות הקרוב מתכננים אמנים שונים לארגן מופע המוני בפארק הירוק בנוסח Live Aid נגד הכיבוש ובעד שלום ישראלי-פלסטיני. בחוגי הימין כבר מתכננים איך להגיב על האירוע.

נציגות ללא ראש

למרות התלבטויות אם לסגור את נציגות-ישראל באטלנטה ייצא לשם בימים אלה ארתור קול, שיחליף את סגנו של הקונסול מוחמד מסרוזה, החוזר לארץ. עם עזיבתו של מסרוזה תישאר הנציגות בראשות דיפלומט צעיר, דוד עקוב, שזוהי שליחתו הראשונה.

בין הנוכחים בעניין החזרת מסרוזה היה גם הקונסול הכללי לשעבר באטלנטה, יששכר קציר, שיחד עם קבוצה מחוגי הימין בקהילה היהודית שם דאג מאחורי הקלעים להחזרת מסרוזה.

מחפשים גיב

לטמיר

כמה גורמים המוודים עם השר עוז וייצמן ניסו באחרונה לסדר גיב למי שהיה מנכ"ל משרד-ראשי-הממשלה בקרנציה הקודמת, אברהם טמיר, שנותר מאז הבחירות ללא מישרה קבועה. בעבר הצהיר טמיר שהוא מתכוון לעסוק בעסקים בינלאומיים שונים שמהותם אינה ברורה.

טמיר

הכל יודעים מה אומרים המנהיגים

היום.

בעודם מציגים לו את הצו, ביקש אחד מהם מכל הנוכחים לתת לו את תעודת-הזהות שלהם ולצאת ולהמתין מחוץ לבניין, בחצר. בעודנו יורדים בציינתות במדרגות, שאל שוטר אחד את חברו: "מה זה בכלל המקום הזה?" השני ענה, בלי היסוס, בביטחון ובכעס: "מה זה? פה זה מרכז האינתיפאדה! מפה יוצאים כל הדברים, מפה הם מנהלים את האינתיפאדה!"

לא יכולתי להתאפק. אמרתי לו שהוא צודק. עובדה: המקום היה סגור במשך שנה שלמה ואכן, במשך כל אותה השנה לא היתה אינתיפאדה. ברור שסגירתו לשנה נוספת תגרום לכך שהאינתיפאדה לא תהיה גם בשנה הבאה.

דיבורים לחוד

ומעשים לחוד

עודנו ממתנינים בשקט בחצר, הלכו השוטרים ואנשי-הביטחון עם חוסייני. הם ביקשו לפתוח את דלתות הבניין השני של המכון. אך למרבה הצער דלתות אלה היו נעולות וחתומות. חוסייני הסביר להם שאין בידי מפתחות, משום שאלה נלקחו לפני שנה על-ידי אנשי-הביטחון שסגרו אותן בתוקף הצו הקודם. תוך רקות ספורות הוועק למקום פורץ-מנעולים מיומן ומיקצועי, שפתח את הדלתות. אחרי סיור קצר במישרדים מלאי-האבק, הוזמן המנעולן שנית, הפעם כדי לסגור את הדלתות מחדש.

בעוד האלוף עמרם מיצנע, עדיין כאלוף

יתכן שהכל ציפור, בעצם, שזה יקרה. יתכן שהכל התפלאו שהמישרד נפתח ביום הראשון בבוקר בשקט, כאילו מתוך שיגרה. יתכן שפתיחת המכון ללימודים ערביים, כראי שותו של פייצל אל-חוסייני, ברב בבוקר, היתה האירוע החריג, ואילו כואם של כוחות-הביטחון שעה לאחר-מכן, כדי לסגור אותו מחדש לשנה נוספת, היה צפוי.

נסעתי לירושלים כדי לנסות ולשמע מפייהם של אישים פלסטיניים מה הם חושבים באמת על תוכנית-שמיר, מה דעתם על פגי-שוח עמיתים פלסטיניים עם ראשי-ממשלת ישראל, מה האווירה השוררת מתחת לפני השטח ומהם המתחים שבין הנהגת אש"ף כתוניס להנהגת האינתיפאדה בשטחים הכבושים, מעבר להצהרות-הסולידריות ההרד-יות.

יתכן שלא יכולתי למצוא רוגמה טובה מזו שנקרתה לפני ביום הראשון בבוקר. הרגשתי כמו צלם-העיתונות בכריחה המפורסמת, שנשלח לצלם את טכסה-הכלולות של המלכה.

כששב למערכת עיתוני, הסביר לעורך שאין בידי תמונות. כאשר נשאל מדוע, ענה שהי חתונה לא התקיימה כלל, משום שהחתן ירה בכלה והתאבד, ולכן לא צילם.

הלכתי לראיין את פייצל אל-חוסייני על הלך-הרוחות בקרב הפלסטינים, ומצאתי את עצמי עדת-ראייה לאבסורד.

בעודי יושבת ומדברת עם מה שנוהגים לכנות בישראל "פלסטיני אותנטי", או "אי-שיות פלסטינית שיכולה לשמש אלטרנטיבה לאש"ף", פרצו לתוך החדר קבוצה של שוטי

אש"ף לא לציטוט

פיקוד-המרכז, חותם על הצו לסגירת המכון ללימודים ערביים. ריכרו שמיר ושירי ממשל-תו על הצורך להיפגש ולהדבר עם "פלסטינים מקומיים, אותנטיים", על ההכרח למצוא "מנהיגות מקומית שאינה אש"ף, ושאי-תה אפשר לדבר על תוכנית הבחירות של ממשלת-ישראל".

בעוד אנשי כוחות-הביטחון עורכים חיפוש במישרדו של פייצל אל-חוסייני, מופיע שמו ברשימותיהם של יצחק רבין, שימועון פרס, ואולי גם של יצחק שמיר ומשה ארנס, כמי שיכול להיות פארטנר פלסטיני לדרושיח עם הישראלים.

יתכן שמיקרה זה מחדד את האבסורד, את כפל-הלשון ואת הבעייתיות שבין הנעשה בשטח לבין ההצהרות הפוליטיות.

סגירת המישרד, אמר חוסייני ליד הדלת המרותכת מחדש, "הוכיחה שוב שממשלת-ישראל אינה רצינית בדיבורים על שלום. היא הוכיחה שוב שתחת כיבוש לא יכול להיות חופש, לא יכולה להיות דמוקרטיה וכל דיבור על ערכים אלה אינו אלא זיוף והטעיה."

סגירת המכון לשנה נוספת מוכיחה שתחת כיבוש שום דבר לא יכול להתנהל כמו במדינה דמוקרטית. הכיבוש הורס הכל, בעי-קר את המוסר. הכיבוש חייב להסתיים. ואנחנו חייבים לחשוב על שלום אמיתי בכל המיזרח-התיכון.

שלום לא ייבנה על מאונכי-כוחות, אלא על אינטרס משותף, שיכול להיבנות רק בעזרת כל עמי האזור.

רים ואנשי-ביטחון, והציגו לפניו צו לסגירת המכון לשנה נוספת.

"מרכז האינתיפאדה"

ביום הראשון, בשעה 9 בבוקר, התייצב חוסייני בפתח מישרדו, ביחד עם עובדים אחרים ועם בני-מישפחתו — אשתו, בנו ובתו. הם היו מצויידים בשואב-אבק ובכלי-ניקוי. בבירור שערכו עם עורכי-הדין שלהם התברר שתוקפו של צו-הסגירה, שניתן לפני שנה בריוק, פג כמוצא-השבת בחצות. הם פתחו את המישרד, ניקו את האבק בחדרים אחרים, וישבו מחייכים בחדרו של חוסייני.

עברה שעה קלה, ומן החצר נשמע רחש מכשירי-קשר. הנוכחים מיהרו אל החלונות וגילו שני ג'יפים של מישרד-הגבול, כמה מכוניות-מישטרה, שוטרים במדים ואנשי-כ"י שחון בבגדים אורחיים.

תוך רקות עמדו כמה מהם בפתח החדר. הם ניגשו אל חוסייני בסבר-פנים חמור, ושאלו אותו מדוע פתח את המישרד, והאם ידוע לו שהפר את צו-הסגירה. חוסייני אמר שלפי בריקה שערך פג תוקפו של הצו בחצות הלילה הקודם.

הם התווכחו איתו וטענו שהוא הקדים את פתיחת המישרד ביום אחר. אבל כך או כך, יש בידיהם צו-סגירה לשנה נוספת, החל באותו